

Arrest

**nr. 103 667 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 september 2010 het Rijk binnen en diende op 24 april 2013 een tweede asielaanvraag in. Op 3 mei 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Vushtrri (Kosovo). U bezit de Kosovaarse nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo verliet als gevolg van problemen die reeds door uw ouders Fe. E. en A. (O.V. 6.681.010) in het kader van hun asielaanvraag d.d. 3 september 2010 werden uiteengezet. Zowel uw broer D. als uw vader hebben gezondheidsproblemen. Uw broer D. is mentaal ziek sinds hij in 1999 door Serviërs werd geslagen. Uw ouders bezochten meermaals verschillende artsen in Kosovo die zeiden dat D. naar een gespecialiseerd zorgcentrum moet. Dergelijk centrum is echter niet voor handen in Kosovo. Ook uw vader heeft gezondheidsproblemen sinds de Kosovaarse oorlog. Zo kent hij problemen aan zijn hart en zijn hoofd. Naast de gezondheidsproblemen kenden uw ouders in Kosovo problemen met uw psychisch zieke oom Fe. F. die jullie sinds mei 2010 met de dood bedreigt. F. meent dat hij de eigenaar is van jullie grond en verhindert jullie de grond te bewerken. Uw vader probeerde meermaals te praten met F. om tot een oplossing te komen, maar F. wou hiervan niet weten. Integendeel, hij bedreigde ook de broers van uw vader. Uw vader bood hem de grond aan, maar toch bleef F. met de dood dreigen. Twee weken voor uw vertrek naar België in augustus 2010 viel F. gewapend 's nachts jullie woning binnen. Uw vader was al uitgeweken naar Skenderaj, maar u, uw moeder, broers en zussen waren thuis. F. dwong jullie de woning te verlaten, waarop jullie uw vader in Skenderaj vervoegden. Hoewel enkele neven, die politieagent zijn, uw vader aanraadden klacht in te dienen, hebben uw ouders dit echter nooit gedaan. Uw ouders wilden immers vermijden dat de problemen erger zouden worden en uw vader wou geen klacht indienen tegen zijn broer. Uiteindelijk verliet u als minderjarige samen met uw ouders in augustus 2010 Kosovo en weken jullie uit naar België, waar uw ouders op 3 september 2010 een eerste asielaanvraag indienden. Op 7 februari 2011 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die op 12 maart 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De tweede asielaanvraag van uw ouders d.d. 24 mei 2011 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Op 25 juli 2011 werd u meerderjarig. Op 19 april 2013 werd u door de Belgische politie na geweldpleging aangehouden en overgebracht naar het transitcentrum Caricole, waar u op 24 april 2013 een asielaanvraag indiende. U stelt dat F. op de hoogte is van uw aanhouding en dreigt u te vermoorden zodra u naar Kosovo terugkeert. Enkele maanden na uw aankomst in België kreeg u gezondheidsproblemen aan uw hart en hoofd. U viel tevens enkele keren flauw. U bent in het bezit van een kopie van uw geboorteakte en een verklaring, opgetekend door een advocaat, van uw oom J. betreffende de problemen van uw familie met F.. Tot slot legt u een schriftelijke samenvatting van uw asielmotieven voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw vader bij zijn eerste asielaanvraag d.d. 3 september 2010. In het kader van de asielaanvraag van uw vader werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen met uw mentaal zieke broer F. problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U stelde met niemand anders in Kosovo problemen te hebben (CGVS, p.7). Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt voor de doodsb bedreigingen van uw broer geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met F. in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw verklaring geen klacht ingediend te hebben voor uw problemen met F. om te vermijden dat de problemen erger zouden worden, is niet afdoende (CGVS, p.7). Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien verklaarde u sinds het einde van de oorlog in Kosovo geen problemen gekend te hebben met de politie of enig andere autoriteit in Kosovo (CGVS, p.7). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal

hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

U verklaarde tevens naar België gekomen te zijn om uw zoon D. hier te laten behandelen voor zijn medische problemen. U deed dit op aanraden van artsen in Kosovo die menen dat gespecialiseerde medische verzorging voor uw zoon in Kosovo niet voorhanden is (CGVS, p.4, 7 en 8). Ter staving van zijn medische problemen en de noodzaak tot behandeling buiten Kosovo, legde u verschillende medische attesten neer. Wat dit door u aangehaalde asielmotief betreft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat het feit dat u uw zoon op aanraden van artsen in Kosovo in België wil laten behandelen op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt bovendien dat uw zoon om één van de redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag geen of een gebrekkige toegang had tot de medische voorzieningen in uw land van herkomst.

Wat betreft uw oorlogstrauma, hetgeen zich onder meer uit in hoofdpijn en slapeloosheid, dient vastgesteld te worden dat u hieraangaand verklaarde dat u niet naar België bent gekomen omwille van uw persoonlijke medische problemen (CGVS, p.9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u zich in het verleden in Kosovo steeds probleemloos heeft kunnen wenden tot de medische hulpverlening voor uw psycho-medische problemen. In verband met uw behandeling verklaarde u onder meer in Kosovo een neuroloog te hebben geconsulteerd die u gepaste medicatie voorschreef (CGVS, p.8). Van een gebrekkige toegang tot de medische voorzieningen in Kosovo om één van de redenen vervat in de Vluchtelingenconventie is ten aanzien van u bijgevolg evenmin sprake.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. De identiteit van u en uw gezinsleden staat immers niet ter discussie, net zo min het feit dat uw zoon D. aangepast onderwijs behoeft. De inhoud van de getuigenis van uw zoon S. bij een advocaat in Kosovo betreffende de problemen van u met uw broer F. wordt evenmin door mij betwist maar doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen betreffende de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Kosovo.”

U heeft geen elementen aangebracht die de toenmalige appreciatie kunnen wijzigen. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat de vaststellingen die in het kader van de asielaanvraag van uw vader gedaan werden met betrekking tot de werking van de Kosovaarse autoriteiten anno 2013 nog steeds gelden en dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft de gezondheidsproblemen die u kreeg nadat u enkele maanden in België was, dient wederom opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de

criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor een vervolging in Vluchtelingrechtelijke zin, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit en de problemen die uw familie met oom F. kent staan op zich immers niet ter discussie.

De informatie waarop deze beslissing zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich op de "*Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*" en de "*schending van de beginselen van behoorlijk bestuur : zorgvuldigheidsbeginsel*".

3.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.2.1. Verzoekers bewering "*Verwerende partij vermeldt verkeerde feitelijke informatie in de motivering. F. is de mentaal zieke oom van verzoeker en niet de mentaal zieke broer zoals vermeld door verwerende partij. D. wordt in de beslissing vermeld als de zoon van verzoeker, terwijl hij de broer is van verzoeker. Dat op grond van de kwestieuze motivering de motiveringsplicht ernstig met de voeten wordt getreden*" berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers in het feitenrelaas wordt duidelijk aangegeven "*broer D.*" en "*uw psychisch zieke oom Fe. F.*". In het motiverend gedeelte wordt vastgesteld dat verzoeker zich beroept op dezelfde motieven als zijn vader en dat de asielaanvraag van verzoekers vader reeds werd beoordeeld. ("*Aan DVZ vertelde u Kosovo verlaten te hebben als gevolg van problemen met uw oom Fe. F.. Uw ouders hebben bij hun asielaanvraag daar ook over verteld. Ik ga u even kort samenvatten wat zij vertelden en dan heb ik nog enkele vragen voor u. Dit is wat uw ouders mij vertelden over F. (...) Sluit u zich daar volledig bij aan? Ja. (...) Los van die problemen met F., zijn er voor u nog redenen waarom u uw land heeft verlaten of waarom u niet terug kan naar Kosovo? Neen, andere problemen heb ik niet.*" zie CGVS-gehoor p. 4,5 en 6). De CGVS heeft dan ook de bestreden beslissing van verzoekers vader integraal geciteerd waarbij uiteraard D. zijn zoon is dus broer van

verzoeker en Fe. F. de broer van verzoekers vader is of de oom van verzoeker. De bestreden beslissing steunde aldus wel degelijk op de correcte feiten. Geenszins kan verzoeker worden gevolgd waar hij meent dat de bestreden beslissing met machtsoverschrijding werd genomen. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.3. Tijdens de ondervraging op het CGVS herhaalt verzoeker aldus de feiten zoals eerder aangebracht door zijn vader en besluit dat zijn oom F. ook hem hierom zal vermoorden. Echter, eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen (zie RvV 12 april 2011, nr. 59 568), heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.4. Verzoeker voegt toe dat hij in België driemaal bewusteloos viel. Daargelaten dat dit een loutere bewering blijft, kan niet worden ingezien en wordt ook niet minimaal aangegeven, waarom dit zou kunnen leiden tot een nood aan internationale bescherming.

3.5. Voorts stelt verzoeker *“Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken. Er werd geen voldoende onderzoek verricht naar de situatie van verzoeker.”*

Echter kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.6. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het aangevoerde “artikel 10 van het EG Verdrag” waarbij verzoeker slechts de definitie aanbrengt, is niet ontvankelijk.

3.7. Verzoeker beweert *“Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat indien verzoeker zal terugkeren naar haar land van herkomst, zijn leven in gevaar zal komen. Dat verwerende partij aldus volledig ten onrechte stelt dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging is zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM niemand mag worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen”.*

3.7.1. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.7.2. Verzoeker brengt geen enkel element of gegeven aan dat een ander licht kan werpen op de bestreden beslissing. Aldus wordt niet aangetoond dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK